

Bandes de so Oscars 2007: un valor a l'alça

Házrael González

Hem de dir-ho en veu ben alta: després de la gran injustícia que els aficionats a la música de cine vàrem patir la passada edició, enguany els Oscars ens han sorprès molt agradablement. Feia temps que no trobàvem tanta sang nova a les travesses (segon any consecutiu sense John Williams! Comença a ser preocupant, però és que a part d'això, s'ha demostrat que molts joves professionals comencen a obrir-se camí de forma ferma i rotunda, i ves per on, nosaltres ja ho havíem anunciat fa temps.

El primer de tot: a més de l'enhorabona al nostre

Javier Bardem pel premi al Millor Actor Secundari per *No Es País Para Viejos* (*No Country For Old Men*, Joel i Ethan Coen, 2007, que, per cert, té una magnífica partitura del sempre benvingut Carter Burwell), hem d'insistir en un fet que també és històric. Segona proposició per Alberto Iglesias, per la música de *Cometas en el Cielo* (*The Kite Runner*, Marc Forster, 2007). Aquesta vegada tampoc no ha estat la bona, però si tenim en compte que el gran i magnífic talent d'aquest mestre de la composició ja va ser reconegut fa dos anys per la música d'*El Jardinero Fiel* (*The Constant Gardener*, Fernando Meirelles, 2005), ens adonarem que és ben cert que aquest premi, per molt gran que sigui, només és qüestió de temps. A veure si l'any que ve

Un altre veterà, aquest proposat per setena vegada i que encara no té premi, és el feiner James Newton Howard, per la partitura de *Michael Clayton* (Tony Gilroy, 2007). Ja vàrem dir fa tres anys, quan el varen proposar per *El Bosque* (*The Village*, M. Night Shyamalan, 2004), que un músic d'aquesta categoria és un habitual a les travesses. La llàstima és que també sigui habitual que no li donin el premi

I ara, dos nous de trinca bastant joves en el negoci. Sorprenentment, el jove Marco Beltrami ha complert les nostres expectatives i ha vist reconegut el seu magnífic treball a *3:10 to Yuma* (James Mangold, 2007), la qual cosa vol dir que, definitivament, la seva carrera porta una direcció ben determinada. I l'altre jove ha estat Michael Giacchino, proposat per la simpàtica partitura feta per *Ratatouille* (Brad Bird, 2007), encara que hi ha molta gent que pensa que això de fer feina per a una productora concre-

Expiación

ta de films de dibuixos animats sempre té un pes específic a l'hora de les proposicions, sense que això vulgui dir que la música de Giacchino no sigui deliciosa i més que adequada, és clar.

I l'Oscar és per... Ja ho dèiem, i feia ben poc, quan vàrem anar a veure fa dos anys la pel·lícula *V de Vendetta* (*V for Vendetta*, James McTeigue, 2005) i ja ens vàrem fixar sobretot en la seva partitura, en un jove que es deia Dario Marianelli a qui qualificàvem com "un valor a l'alça" i que ja havia vist com la seva feina era proposada al premi gran aquell mateix any per *Orgullo y Prejuicio* (*Pride & Prejudice*, Joe Wright, 2005). En aquella ocasió, ja vàrem dir que estàvem ben segurs que aviat es parlaria molt d'aquest compositor, encara que ni tan sols nosaltres ens pensàvem que n'enronariem tan aviat, perquè l'Oscar a la Millor Banda Sonora Original ha anat a parar a les seves mans, per la magnífica partitura del film *Expiación: Más Allá de la Pasión* (*Atonement*, Joe Wright, 2007). I això no només ens demostra que Marianelli és tot un professional de la música de cinema, sinó que també és possible arribar lluny amb una carrera variada i no necessàriament plena de noms importants i superproduccions de molts milions de dòlars. Felicitats, mestre: no serà el darrer, n'estem ben convençuts.

I la Millor Cançó, categoria en què l'etern Alan Menken estava proposat ni més ni menys que per triplicat (per tres cançons de la pel·lícula *Encantada: La Historia de Giselle* —*Enchanted*, Kevin Lima, 2007) ha estat però per "Falling slowly", feta per Glen Hansard i Marketa Irglova per *Once* (John Carney, 2006), un film preciós i poc vist. ■